

ถอดความจากการบรรยายเรื่อง

“The world needs all kind of mind”

จากเว็บไซต์ http://www.youtube.com/watch?v=fn_9f5x0f1Q เป็นการบรรยายให้แก่นักการศึกษา

อันที่จริง ดิฉันได้นำเสนอคลิปนี้ไว้ในเว็บไซต์ของเราสักพักหนึ่งแล้วนะคะ แต่ผู้ปกครองหลายท่านอาจจะฟังไม่เข้าใจทั้งหมดเพราะศาสตราจารย์ Grandin พูดค่อนข้างเร็ว ตอนนี้โชคดีที่ทีมงานฟลอร์ไทม์ได้ครูปัทม์ซึ่งมีความชำนาญในภาษาอังกฤษมาร่วมทีม บทความนี้เป็นผลงานแปลจากบทความของ ดร. Grandin ของครูปัทม์ (ครูปัทม์เป็นนักแก้ไขการพูดแนวฟลอร์ไทม์ อยู่โรงพยาบาลธนบุรี 2 ค่ะ)

เบื้องต้น ดิฉันอยากให้ท่านผู้อ่านเข้าใจภาพรวมก่อนว่า ศ.ดร. Temple Grandin ซึ่งปัจจุบันอายุ 62 ปีนั้น เกิดในยุคสมัยที่ยังไม่ค่อยมีความหวังของภาวะออทิสซึม การรักษามีรูปแบบเดียวคือ ABA แต่ด้วยแรงฮึดของคุณแม่และคุณครูที่ชวนช่วยหาทางช่วยเหลือเต็มกำลัง Grandin จึงฝ่าฟันอุปสรรคมาจนเป็นบุคคลออทิสติกที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก คือมีควมบรรยายแน่นเอียด และยังประกอบอาชีพเป็นสัตวบาลที่มีผลงานการออกแบบคอกปศุสัตว์ที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก (ฟาร์มในสหรัฐอเมริกาว่าครั้งใช้คอกซึ่งออกแบบโดย ดร. Temple Grandin) รวมทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อ่านนวนิยายสร้างภาพยนตร์ HBO ซึ่งมีลูกเป็นเด็กออทิสติก นำอัตชีวประวัติของ Grandin มาสร้างเป็นภาพยนตร์ด้วยคะ

เนื่องจาก Grandin เกิดในยุคที่ความรู้เรื่องพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมยังเบงบานไม่เต็มที่ หลายอย่างเขาเองก็ไม่ได้เข้าใจมันอย่างแท้จริง เลยใช้วิธีท่องจำเอา ไม่ว่าจะเป็นมุขตลกที่เขาใช้ในการบรรยาย หรือมารยาทสังคม ผู้สนใจสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้ในหนังสือ “The Unwritten of Social Relationships”

โดยภาพรวมเนื้อหาในคลิปนี้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบรายละเอียดผ่านการมองเห็นของ Grandin หรือการเห็นภาพเสมือนจริงแบบภาพถ่าย ซึ่งไม่ได้หมายความว่าบุคคลออทิสติกทุกคนจะมีการเรียนรู้เช่นนี้ เท่าที่พบคือการเรียนรู้ผ่านการมองเห็นของบุคคลออทิสติกหลายคนนั้น มองเป็นภาพรวม โครงสร้าง แบบแผน ซึ่งเรียกว่า Visual-spatial หรือ Pattern thinker แตกต่างจากของ Grandin

และเนื่องจากเนื้อหาค่อนข้างยาวทำ subtitle ได้ยาก ผู้สนใจควรจะใช้การอ่านบทความนี้ประกอบการชมคลิป ซึ่งพยายามถ่ายทอดสิ่งที่ Grandin คิดและพูด ให้ออกมาเป็นภาพ หากอ่านบทความนี้อย่างเดียว อาจจะไม่เข้าใจคะ

กิ่งแก้ว

7 ตค 53

Temple Grandin: โลกนี้ต้องการคนที่คิดแตกต่าง

ฉันจะขอพูดเกี่ยวกับภาวะออทิสซึมเล็กน้อย คือภาวะออทิสซึมเนี่ยมีความแตกต่างกันมาก มีตั้งแต่ระดับความรุนแรงมากที่สุดคือ เด็กไม่พูดเลย ไปจนถึงระดับที่ฉลาดมาก เป็นวิศวกรหรือนักวิชาการ

ในการมาที่นี้ ฉันก็เลยรู้สึกเหมือนอยู่บ้าน เพราะว่าหลายคนที่นี่ก็เป็นออทิสติก (ผู้ฟังปรบมือ หัวเราะ) มันเป็นเหมือนอะไรที่กลับตาลปัตร เมื่อรู้ว่าพวก “เนิร์ด” สถิติเพื่อองหลายคน แท้จริงแล้วเป็นบุคคลแอสเพอร์เกอร์ ซึ่งหมายถึงมีภาวะออทิสซึมอย่างอ่อน (เป็นน้อย) เช่น ไอน์สไตน์ โมซาร์ท ทีชลัก ซึ่งปัจจุบันถูกวินิจฉัยว่าเป็นออทิสติก เสปคตรัม

อีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกเป็นห่วงคือ เด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เราสามารถจะส่งเสริมศักยภาพได้ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ Bill Gates พูดถึงเมื่อเข้านี้

เอาละ หากคุณต้องการเข้าใจวิธีคิดแบบฉัน คุณต้องตัดเรื่องภาษาพูดออกไป เพราะฉันคิดเป็นภาพ ฉันไม่ได้คิดเป็นคำพูด ลองดูภาพนี้นะ คนทั่วไปเห็นที่ภาพใหญ่ค่ะ แตกต่างจากบุคคลออทิสติก ซึ่งจะมองเห็นอักษรขนาดเล็กได้ก่อน เพราะว่าจะมองปกติจะมองข้ามรายละเอียดไป

ถ้าคุณคิดจะสร้างสะพานสักหนึ่งสะพาน คุณก็ต้องสนใจรายละเอียดให้มาก ไม่งั้นสะพานคงจะพังเป็นแน่เลย ปัจจุบันนี้สิ่งที่ทำให้ฉันกังวล คือ เวมินโยบายมากมาย มีความเป็นนามธรรมมากเกินไป การเรียนรู้ละเลยการลงมือปฏิบัติ ในโรงเรียนต่าง ๆ ก็พากันลดงานที่เด็กต้องลงมือทำด้วยตนเองลงไป ตอนนี้อธิบาย และวิชาอื่นๆ ที่ฉันเคยเรียนก็หายไปแล้ว

ในการทำงานด้านปศุสัตว์ ฉันสังเกตเห็นสิ่งละอันพันละน้อยที่หลายคนไม่เคยสังเกต และสิ่งเหล่านั้นรบกวนพวกสัตว์เป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น เสารงที่มีธงโบกสะบัดอยู่ที่หน้าคอกสัตว์เวทเธอร์ไนส์ ซึ่งเขาเกือบจะทำลายคอกแห่งนี้ทิ้งไปแล้ว เพราะสัตว์มันไม่ยอมอยู่ สิ่งที่เราทำคือ แคนย้ายเสารงต้นนั้นออกก็พอแล้ว สัตว์ไม่ชอบการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วของธงซึ่งโบกสะบัด หรือภาพสีที่ตัดกันอย่างรุนแรง

(02.16) ในต้นทศวรรษ 1970 สไตเกอร์ ศึกษาเรื่องการมองเห็นจากมุมมองของสัตว์ โดยสำรวจผู้ทางเดินของมัน มีคนคิดว่าเขาเสียสติไปแล้ว สีที่ทาร์วี เกา หรือหลุมบ่อตามทางเดิน ทำให้สัตว์ตื่นกลัว ซึ่งคนไม่เคยสังเกตเห็น สิ่งเหล่านี้คุณจะได้ดูอย่างละเอียดในภาพยนตร์ ฉันชอบมากที่หนังได้จำลองโครงการงานของฉันทั้งหมด ภาพวาดของฉันก็ได้โชว์ในหนังด้วย หนังสือนี่ชื่อ Temple Grandin ฉายทางช่อง HBO

อะไรคือการคิดเป็นภาพ การคิดเป็นภาพคือ การถ่ายภาพยนตร์ สมองของฉันทำงานเหมือนดูเก็ลรูปภาพ ตอนที่ฉันเป็นเด็ก ฉันไม่รู้หรอกว่าฉันคิดไม่เหมือนคนอื่น ฉันคิดว่าทุกคนคิดเป็นภาพเหมือนฉัน แต่เมื่อฉันเขียนหนังสือเรื่อง “คิดเป็นภาพ” ฉันเริ่มสัมภาษณ์ผู้คนว่าเขาคิดอย่างไร ฉันจึงตกใจที่รู้ว่าวิธีคิดของฉันแตกต่างจากคนอื่นอย่างมากเลย

ตัวอย่างเช่น ถ้าฉันนึกภาพหลังคาโบสถ์ คนทั่วไปนึกถึงยอดแหลมสามเหลี่ยม ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไป แต่มันเป็นความจริงที่ฉันเห็นจากหลายๆ ที่ ฉันเห็นรายละเอียดของภาพโบสถ์ที่วาบเข้ามาในความทรงจำเหมือนภูเขาลูกกลมๆ (ในหนังสือที่มีฉากที่ตีความ ที่มีฉากโรงเตี๊ยม 50 คู่ ซึ่งแวบเข้ามาในหัวของฉัน เป็นภาพที่ฉันเห็นแจ่มชัดในจินตนาการ) ภาพที่ฉันคิด เป็นภาพซึ่งจำเพาะมาก อย่างเช่น ภาพโบสถ์ฟอรัคคอลลินส์ และภาพโบสถ์ต่างๆ ฉันเห็นภาพที่เรียงต่อกันอย่างรวดเร็วเหมือนภูเขาลูกกลมๆ (คลังภาพ) โดยที่ฉันจะเห็นทีละภาพแล้วฉันก็คิดว่า โอ้ โอเค มันอาจจะมึนๆ หรือพายุฝนฟ้าร้อง มาประกอบด้วย (ตอนที่ฉันเห็นโบสถ์ ฉันเห็นมันตอนที่หิมะตก) อย่างที่ฉายในวิดีโอ

การเป็นคน คิดเป็นภาพ เป็นคุณสมบัติที่ล้ำค่าของฉันในการออกแบบการจัดการที่อยู่ของปศุสัตว์ ฉันพยายามอย่างมากที่จะหาทางช่วยให้การดูแลสัตว์และการฆ่าสัตว์ทำได้ดีขึ้น แต่ฉันจะไม่อธิบายละเอียดนะ ถ้าคุณสนใจ ไปดูได้ในยูทูป

สิ่งที่ฉันทำได้ในการออกแบบของฉันก็คือ ฉันทดสอบอุปกรณ์ชิ้นนั้นในใจ ยิ่งกับมีคอมพิวเตอร์จำลองภาพเสมือนจริง และนี่คือภาพถ่ายทางอากาศของคอกปศุสัตว์ซึ่งใช้ถ่ายทำหนังเรื่องนี้ ซึ่งดูเหมือนทีมงานหลายคนที่ทำหนังเรื่องนี้มีทั้งเป็นแอสเพอร์เกอร์ และออทิสติกรวมอยู่ด้วย แต่สิ่งที่ทำให้ฉันกังวลก็คือ กลุ่มเด็กๆ ที่มีอาการออทิสติกทุกวันนี้ ยังไม่ได้รับการพัฒนาจนได้เข้าทำงานในซิลิคอนวัลเลย์อย่างที่ควรจะเป็น (ผู้ชมปรบมือหัวเราะ) (การบรรยายนี้ Grandin เน้นการส่งเสริมจุดแข็ง ไม่ได้เน้นการแก้ข้อบกพร่อง – กิ่งแก้ว)

สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้ช่วงแรกๆ คือ ในการนำเสนอฉัน ฉันต้องขายงานของฉันไม่ใช่ตัวฉัน และวิธีที่ฉันขายงานออกแบบคอกสัตว์ของฉัน ซึ่งเป็นการวาดด้วยมือก็คือต้องเอาแบบร่างหรือรูปภาพให้ดู และอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยฉันได้ตอนฉันเป็นเด็ก และฉันได้ใช้มันให้เป็นประโยชน์ในงานของฉัน ก็คือฉันได้เรียนเลข และ ถูกสอนว่าไม่ให้ร้องของจากชั้นวางสินค้าแล้ววิ่งไปทั่ว (ถูกสอนให้มีระเบียบ)

เมื่อเด็กเริ่มเรียนชั้น ป.3 หรือ ป.4 เราก็จะพอมองออกว่าเด็กคนไหนคิดเป็นภาพ แต่ต้องขอย้ำว่าไม่ใช่เด็กออทิสติกทุกคนเป็นคิดเป็นภาพ

หลายปีก่อน ฉันถูกสแกนสมอง ฉันยังเชื่อว่าตัวเองมีเครือข่ายเส้นทางการนำสัญญาณที่ใหญ่มากในสมองส่วนการมองเห็น เส้นสีแดงในภาพคือสมองของฉัน เปรียบเทียบกับเส้นสีน้ำเงินในสมองของผู้หญิงที่มีอายุเท่าฉันซึ่งคุณเห็นว่าไม่มีแถบนี้เล็กกว่าของฉัน มีการวิจัยบอกว่าคนในสเปกตรัมโดยมากคิดด้วยสมองส่วนการมองเห็นที่เรียกว่า ไพรมารี วิซวล คอร์เทกซ์ ซึ่งก็คือการคิดเป็นภาพนั่นเอง

การคิดของบุคคลออทิสติกมีแนวโน้มว่ามีความพิเศษคือ เก่งอย่างหนึ่งและไม่เก่งอีกอย่างหนึ่ง สิ่งที่ฉันไม่เก่งคือวิชาพีชคณิต ฉันเลยไม่ได้รับอนุญาตให้เรียนเรขาคณิตหรือกลศาสตร์ไปด้วย อันนี้เป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์ ฉันพบว่าเด็กจำนวนมากที่เรียนพีชคณิตไม่ได้มัน กลับเรียนเรขาคณิตกับกลศาสตร์ได้

การคิดอีกแบบหนึ่งคือการคิดเป็นแบบแผน เป็นนามธรรม (Pattern Thinker) คนกลุ่มนี้มักจะมีอาชีพวิศวกร โปรแกรมเมอร์ พวกเขาบางคนพบกระดาดแบบญี่ปุ่น (ในรูป) ได้โดยไม่มีสก็อตเทป และไม่ต้องตัดกระดาดเลย ภาพที่ซ่อนอยู่ด้านหลังคือ Pattern ของการพับกระดาด

ต่อไปนี้เป็นประเภทของการคิด

1. Photo Realistic Visual Thinker คิดเป็นภาพเสมือนจริง เหมือนฉัน พวกนี้จะอ่อนพีชคณิต
2. Pattern Thinker คนกลุ่มนี้เก่งดนตรีหรือพีชคณิต แต่อาจพบว่ามีปัญหาการอ่านได้ (Dyslexia)
3. Verbal Mind พวกนี้รู้ข้อเท็จจริงในทุกๆเรื่อง แต่วาดรูปไม่เก่ง

อีกเรื่องหนึ่งที่ฉันมีปัญหาคือการแต่งหน้า ถ้าต้องแต่งหน้าฉันต้องมาก่อนครึ่งชั่วโมงจะได้มีเวลาทำความคุ้นเคยกับมัน ซึ่งเป็นปัญหาการรับสัมผัส เด็กบางคนมีปัญหากับแสงไฟนีออน บางคนก็เป็นเสียง แตกต่างกันไปในแต่ละคน

(7:14) ทักษะการคิดเป็นภาพช่วยให้ฉันอ่านใจสัตว์ได้ดีเพราะสัตว์รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสไม่ใช่คำพูด มันคิดเป็นภาพ คิดเป็นเสียง คิดเป็นกลิ่น คิดว่ามีรายละเอียดมากมายแค่ไหน มีใครเดินผ่านมาบ้าง ผ่านมาเมื่อไหร่ เป็นมิตรหรือศัตรู มันจะจับคู่กับตัวไหนได้บ้าง มีรายละเอียดมากมายซึ่งเป็นรายละเอียดปลีกย่อยอย่างมาก ข้อมูลที่ละเอียดแบบนี้เองที่ทำให้ฉันเข้าใจว่าสัตว์คิดยังไง ทั้งสัตว์และฉันรับข้อมูลจากประสาทสัมผัสแล้วจัดหมวดหมู่ สำหรับสัตว์แล้ว คนที่อยู่บนหลังม้ากับคนที่ยืนอยู่บนพื้น นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ม้าที่เคยถูกคนที่ทำร้าย จะรู้สึกปกติกับสัตว์แพทย์หรือคนตอกเกือกม้า แต่เราขี่มันไม่ได้ (คือกลัว เวลาที่ถูกคนขี่) หรือม้าอีกตัวโดนคนตอกเกือกม้าตี มันจะกลัวทุกคนที่เ็นอยู่บนพื้น แม้แต่สัตว์แพทย์ แต่ยอมให้เราขี่มันได้ สำหรับวัวควาย คนที่อยู่บนหลังม้ากับคนที่ยืนอยู่บนพื้นเป็นคนละอย่างกัน เป็นภาพที่ต่างกัน อยากให้คุณดูความพิเศษตรงจุดนี้

การจำข้อมูลเป็นหมวดหมู่ ฉันพบว่าคนส่วนมากทำได้ไม่ค่อยดีนัก อย่างตอนที่ฉันแก้ไขปัญหากับเครื่องมืออะไรสักอย่าง เขาไม่เข้าใจว่าเป็นปัญหาเรื่องการฝึกรบคน หรือ เครื่องมือกันแน่ ฉันเองชำนาญในการแยกปัญหาเรื่องเครื่องมือออกจากปัญหาของคน ซึ่งคนจำนวนมากทำไม่ค่อยได้ในเรื่องนี้

(08.55) ถ้าเป็นปัญหาเครื่องมือ ก็ต้องดูว่าเป็นปัญหาเล็กน้อยแค่ซ่อมแซมก็พอ หรือว่าเป็นการออกแบบผิดพลาด ซึ่งคนมักจะคิดไม่ค่อยออกว่าจะแก้ไขยังไง ลองดูการแก้ปัญหาเพื่อให้สายการบินปลอดภัยกว่าเดิมกันนะ เนื่องจากฉันเป็นนักสะสมไมล์ ฉันบินบ่อย ถ้าฉันทำงานที่องค์กรการบิน สิ่งที่ฉันอยากแก้ไขก็คงจะเป็นเรื่องทางเครื่องบิน ในยี่สิบปีนี้มีเครื่องบินตก 5 ครั้ง เพราะหางฉีกออกจากลำตัวเครื่อง หรือกลไกชิ้นส่วนของหางเสียชำรุดเสียหาย เป็นเรื่องของส่วนหางล้วนๆ เวลาที่นักบินเดินตรวจตราความเรียบร้อยในเครื่องบินก็มองไม่เห็น เวลาฉันคิดเรื่องนี้ ฉันจะดึงข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงออกมาได้ ฉันจับประเด็นได้ จากนั้นก็นำรายละเอียดปลีกย่อยแต่ละส่วนมาต่อกันเข้าเหมือนจิ๊กซอว์

นี่เป็นม้าที่กลัวหมวกควาบบอยสีดาเพราะเคยถูกคนใส่หมวกควาบบอยสีดาทำร้าย แต่หมวกควาบบอยสีขาวกลับไม่ทำให้มันรู้สึกอะไร เรื่องของเรื่องคือ โลกนี้ต้องการคนที่คิดแตกต่างหลากหลายที่จะช่วยกันพัฒนาโลกนี้ต่อไปได้ สิ่งที่ทำให้ฉันกลุ่มใจมากเรื่องหนึ่งเวลาจัดประชุมออกทิสซึ่มคือฉันพบเด็กฉลาดเรียนเก่งมากมาย เข้าสังคมดีพอใช้ แต่ไม่มีใครสนใจส่งเสริมให้เด็กเรียนวิทยาศาสตร์ ทำให้นึกถึงครูสอนวิทยาศาสตร์ของฉัน ซึ่งในหนังได้ทำไว้ดีมาก คือตอนฉันเรียน ม.ปลาย ฉันไม่สนใจเรียนเลยจนกระทั่งได้เรียนกับ Mr.Karlok ครูวิทยาศาสตร์ของฉัน ครูได้กระตุ้นให้ฉันคิดสร้างสรรค์ สร้างห้องลวงสายตา ประเด็นคือต้องให้เด็กเห็นสิ่งที่น่าสนใจ ฉันอยากจะทำโรงเรียนที่ต้องการบรรยายเรื่องราวดีๆ เพื่อให้เด็กกลุ่มนี้ตื่นตัว ฉันอยากจะทำอะไรที่ทั่วโลกยังไม่รู้จะทำอย่างไรกับเด็กหัวดีเหล่านี้เลย แถมยังส่งเสริมเขาผิดทางด้วย

ประเด็นคือ คุณสามารถฝึกสมองให้มีความฉลาดทางเชาวน์ปัญญา หรือฝึกให้เข้าสังคมให้ดีขึ้นได้ มีวิจัยบางฉบับ รายงานว่า บุคคลออทิสติกมีความหนาแน่นของเครือข่ายสมองส่วนหลังอย่างมากซึ่งทำให้ฉลาดมากๆ แต่ก็เสียส่วนที่เป็นวงจรของการเข้าสังคม เหมือนเป็นส่วนที่ทดแทนกันระหว่างการคิดและสังคม และถ้าการทดแทนนั้นรุนแรง เด็กก็อาจจะถึงขนาดพูดไม่ได้ ในคนทั่วไป สมองส่วนภาษากินพื้นที่ของการมองเห็น นี่เป็นงานวิจัยของ ดร. บรูซ มิลเลอร์ซึ่งศึกษาผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ซึ่งมีการเสื่อมของสมองส่วนหน้า (Frontal-temporal lobe dementia) อาการความจำเสื่อมทำลายสมองส่วนของภาษา แต่กลับทำให้สมองส่วนมองเห็นดีขึ้น งานศิลปะชิ้นนี้วาดโดยผู้ป่วยสมองเสื่อมที่เคยเป็นเซลล์ขายสเตอริโอและรถ

แวนโก๊ะห์ ไม่เคยรู้เรื่องฟิสิกส์ แต่ฉันว่ามันน่าสนใจมาก ที่งานบางชิ้นของเขาแสดงรูปแบบของเอ็ดดีส์ (Eddies Pattern) สอดคล้องกับวิธีทางสถิติของ Kolmogorov ที่ทดสอบ Model of turbulence ซึ่งหมายถึงว่าบางทีรูปแบบการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์นี้อยู่ในสมองของเราเอง คนบางคนรับรู้มันได้ โดยไม่ต้องเรียน

(12.20) ตอนที่ทีมงานเริ่มจดบันทึกคำที่ฉันจะใช้หาข้อมูลซึ่งฉันต้องใช้ในการบรรยายเรื่องออทิสซึม เราต้องให้เด็กได้เห็นสิ่งที่น่าสนใจ แต่ความจริงกลับตรงข้าม คือเขากำลังลดชั่วโมงเรียนวิชาเครื่องยนต์ ชั่วโมงว่างภาพ และชั่วโมงศิลปะเป็นวิชาที่ฉันเรียนได้ดีที่สุดที่โรงเรียน อย่าลืมนะว่าเราต้องการคนที่มีความคิดหลากหลายและเราต้องใช้คนที่มีความคิดหลากหลายในอนาคตอย่างแน่นอน

ครูวิทยาศาสตร์บังคับให้ฉันเรียนหนังสือ แต่เพราะฉันคิดว่าตัวเองโง่ ฉันเลยไม่อยากเรียนหนังสือ ฉันเห็นเด็กฉลาดหลายคนไม่ได้เรียนรู้เรื่องจำเป็นพื้นฐาน เป็นที่น่าเสียดายมาก ฉันต้องฝึกตัวเองให้ตรงเวลา ฉันถูกสอนเรื่องนี้ตั้งแต่ 8 ขวบ ต้องมีมารยาทบนโต๊ะอาหาร ตอนอายุ 13 ฉันทำงานที่ร้านเย็บผ้า ต้องขายเสื้อผ้า ฉันฝึกงานตอนเรียนวิทยาลัย ฉันสร้างของต่างๆ ฉันต้องเรียนรู้ที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตอนเด็กๆ ฉันอยากแต่จะวาดรูปม้า แต่แม่ให้ฉันวาดรูปอื่นๆด้วย เด็กต้องได้เรียนรู้ที่จะทำอย่างอื่นด้วย เช่นเด็กที่ต่อเลโก้ น่าจะฝึกสร้างสิ่งต่างๆ ให้หลากหลาย คนที่เป็นออทิสติกมักจะยึดติด เช่น ถ้าเด็กชอบแข่งรถ ก็ให้ให้การแข่งรถมาสอนเลขได้ ให้เด็กคำนวณว่าจะใช้เวลาเท่าไรในการแข่งรถตามระยะทางที่กำหนด ใช้การยึดติดนั้นมาจูงใจเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องทำ ฉันท้อจริงๆนะกับครูส่วนใหญ่ คือเขาไม่ค่อยสนใจว่าควรจะทำอย่างไรกับเด็กที่หัวติ๊กกลุ่มนี้ มันทำให้ฉันแทบจะบ้า

Visual Thinker ทำอะไรได้ตอนโต คนกลุ่มนี้จะเก่งเรื่องกราฟฟิคดีไซน์ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ช่างภาพ นักออกแบบอุตสาหกรรม

Pattern Thinker ก็จะทำงานเป็น นักคณิตศาสตร์ วิศวกรคอมพิวเตอร์ โปรแกรมเมอร์ และอีกมากมาย

ส่วน Words mind หรือ Verbal mind ก็จะเป็นนักหนังสือพิมพ์เก่งๆ และเป็นนักแสดงเก่งๆ การเป็นบุคคลออทิสติกทำให้ฉันต้องเรียนรู้ทักษะสังคม และก็ใช้ให้เป็น เราต้องเรียนรู้จะช่วยเด็กพวกนี้ได้ เด็กๆ จำเป็นต้องมีผู้ชี้แนะ

(14.40) คุณผู้มัย ครูวิทยาศาสตร์ของฉัน ไม่ได้เรียนจบครูโดยตรงหรอก เขาเคยเป็นนักวิทยาศาสตร์ขององค์การนาซ่า มาก่อน ในบางรัฐตอนนีให้ครูจบด้านชีววิทยาหรือเคมีเท่านั้นที่จะสอนชีวหรือเคมีที่โรงเรียน สิ่งที่ฉันสังเกตเห็นคือ ความจริงแล้วเรามีครูดีๆ ที่อยู่ใกล้ๆ สอนอยู่ในวิทยาลัยชุมชน เราต้องให้ครูเหล่านี้ได้สอนในโรงเรียนมัธยมปลายด้วย และข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้เกิดความสำเร็จได้ก็คือ ปัจจุบันมีคนที่เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการทำงานด้านซอฟต์แวร์ คนกลุ่มนี้ก็สอนเด็กได้ แม้ว่าจะจะเป็นความรู้แบบเก่าก็ไม่เป็นไร เพราะสิ่งที่เราต้องทำคือ การจุดประกายความคิด การกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจ พอเด็กสนใจ เด็กก็จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อีกมากมาย ครูจึงมีความสำคัญอย่างมาก ฉันขอย้ำตรงนี้เลยว่าครูวิทยาศาสตร์ช่วยฉันอย่างมากเลย เราต้องช่วยแนะแนวทาง สร้างงาน ถ้าหากคุณให้เด็กกลุ่มนี้มาฝึกงานที่บริษัท สำหรับเด็กที่เป็นออทิสติกหรือแอสเพอร์เกอร์ คุณต้องให้ทำงานที่เฉพาะเจาะจง ไม่ใช่สั่งรวมๆ ว่า ให้สร้างซอฟต์แวร์ ต้องเจาะจงไปเลยว่าอยากให้ออกแบบซอฟต์แวร์สำหรับโทรศัพท์ หรืองานที่มันเฉพาะเจาะจง เขาจะได้ใช้ความสามารถที่มีเหลือเฟือนั้นได้ นั่นคือความเฉพาะเจาะจงที่คุณต้องบอกเขา

เออละ การบรรยายของฉันก็จบตรงนี้ ขอบขอบคุณคนที่มาฟัง และฉันรู้สึกดีมากๆ ที่ได้มา (ผู้ชมปรบมือ)

T: อ้อ มีคำถามหรือคะ

MC: ขอบคุณครับ ผมชอบคำถามนี้ครับ หากมีเวทย์มนต์เสกให้เด็กออทิสติกหายได้จากโลกใบนี้ มนุษย์จะยังคงมีสังคมแบบนั่งรอบกองไฟอยู่หน้าปากถ้ำหรือเปล่า

T: คุณคิดว่าใครสร้างล้อหินล้อแรกของโลก ฉันเดาว่าคนนั้นต้องเป็นแอสเพอร์เกอร์ หากคุณต้องการกำจัดบุคคลออทิสติกให้หมดจากโลกนี้ เราคงไม่มี ซิลิคอน วาลเลย์ คงไม่มีใครแก้วิกฤตพลังงานได้แน่

MC: ผมจะถามอีก 2-3 คำถาม ถ้าคุณรู้สึกว่าเป็นคำถามที่ไม่เหมาะสมก็ไม่เป็นไรนะครับ ให้บอกว่าคุณถามต่อไปได้เลยนะครับ

T: ตกลงคะ

MC: หากคนที่มีลูกออทิสติกหรือรู้จักเด็กออทิสติก และรู้สึกว่ายังไม่เชื่อมต่อกับเด็กเหล่านี้คุณจะทำอย่างไรครับ

T: อย่างแรก ฉันคงดูอายุก่อน ถ้าหากอายุ 2, 3, 4 ขวบ ไม่พูด แล้วยังไม่ปฏิสัมพันธ์เลย อยากย้ำว่าอย่ารอเลย คุณต้องให้เด็กได้ฝึกเดี่ยว อย่างน้อย 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ออทิสซึมมีระดับความรุนแรงไม่เท่ากัน มีเด็กในสเปกตรัมครั้งหนึ่งที่พูดไม่ได้ และเด็กกลุ่มนี้คงไม่ได้เข้าทำงานที่ซิลิคอน วาลเลย์ แน่นนอน แต่สำหรับเด็กที่ฉลาดปราดเปรื่อง ที่มีอาการของออทิสซึมเพียงเล็กน้อย ซึ่งคุณต้องจุดประกายเด็กกลุ่มนี้ให้ทำสิ่งที่น่าสนใจ ฉันมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนๆ เช่น ซี่มาสร้างโมเดลจรวด หรือแข่งสร้างสิ่งประดิษฐ์อิเล็กทรอนิกส์กับกลุ่มเพื่อนๆ ตอนนี้ฉันอายุ 60 แล้ว ฉันยังนั่งติดกาวบนกระดานแผ่นเมมเบรนยาง เพื่อจะทำไมโครโฟนน้ำหนักเบาอยู่เลย

MC: ที่พ่อแม่คิดหรือหวังว่า เด็กจะรู้สึกรักพ่อแม่ นี่เป็นไปได้ไหม

T: ขอบอกเลยว่าความรักของเด็กพวกนี้มีได้แน่นอน ถ้าเกิดอะไรขึ้นกับคุณพวกเขาจะช่วยคุณสุดชีวิต

MC: ใช้โฮ

MC: ถ้าหากถามคนทั่วไปว่า สิ่งที่รักที่สุดในชีวิต คืออะไร เขาคงจะตอบว่า ลูก คนรัก สำหรับคุณ คุณรักอะไรที่สุดในชีวิตครับ

T: ฉันรักสิ่งที่ฉันทำแล้วช่วยให้โลกใบนี้น่าอยู่ขึ้น ถ้าฉันเห็นแม่ของเด็กออทิสติกบอกว่า ลูกเขาเข้าเรียนมหาวิทยาลัย เพราะได้อ่านบล็อกหรือฟังเลคเชอร์ของฉันนั่นก็ทำให้ฉันมีความสุขมาก คุณรู้มั๊ย คอกสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ที่ฉันทำงานอยู่ตอนปี 1980 มันเลวร้ายมาก ฉันเลยพัฒนาระบบการนับสัตว์อย่างง่าย ๆ ขึ้นมาให้โรงฆ่าสัตว์ได้ใช้ สัตว์ที่ต้องเข้าโรงฆ่าก็ตัว มีสัตว์ตายก็ตัว เหลืออยู่ในคอกก็ตัว ในที่สุดฉันก็สังเกตเห็นสิ่งต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย มันได้ผลมากเลย ฉันชอบที่จะเห็นโลกนี้เปลี่ยนแปลงได้จริงๆ เราต้องการสิ่งเหล่านี้ให้มากขึ้น และต้องการความคิดแบบนามธรรมให้น้อยลง (หรือความฝันหลายๆอย่างให้น้อยลง)

MC: ผมฟังมากเลยที่คุณบอกว่าชอบหลงใหล ใน Server Farm ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยครับ

T: เหตุผลที่ทำให้ฉันตื่นตื่นตอนี่อ่านเจอ คือ มันมีความรู้มากมายเหมือนห้องสมุด สำหรับฉัน ความรู้คือสิ่งที่มีคุณค่ามาก เมื่อกว่า 10 ปีก่อน ที่ห้องสมุดถูกน้ำท่วม ฉันหงุดหงิดมากที่หนังสือเสียหาย สำหรับฉันเหมือนความรู้ถูกทำลายเลย Server Farm เป็นศูนย์ข้อมูล เป็นห้องสมุดรวมความรู้ที่ยิ่งใหญ่มาก

MC : คุณเทมเปิล ครับ ผมขอออกตรงนี้เลยนะครับว่า ผมดีใจมากที่คุณมาบรรยายที่เทควันนี้ ขอขอบคุณมากครับ

T: ขอขอบคุณค่ะ

ปัทม์ลักษณ์ แพล

5 ต.ค. 53

